

ГЕФСИМАНСЬКИЙ САД

У Гефсиманському саду
Дерев оливкових низина
Під сяйвом місяця, вночі,
Мовчить неначе в домовині.

Ні птах, ні звір, ні комашня
Не сміють тишу сколихнути,
В цю мить в молитві вся земля,
Весь світ; йому бо вже не бути

Як в давнину, законом скутим,
Безглуздям глузду розіп'ятим,
Гріхи, спокуси і розпусти
Непереможно розмножати.

Так син отця, живого Бога,
На волю тата уповає,
І через муки й воскресіння
Безвинним серцем провіщає

Небесне царство і спасіння,
Душі безсмертній вороття,
І слів, і справ творця насіння
Сприймає матінка-земля.

Невидимих мереж сплетіння
Страждання агнця чекає,
Мету життя, мету творіння
В цю ніч Бог Богу прорікає.

Три дні, лише три дні – дві ночі,
І зникне гріх в земнім тумані,
І чує світ слова «мій отче»,
Як чув їх сад у Гефсимані.

09. 2012